

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂- 47/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
07. октобра 2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа, те УТВРЂУЈЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **окривљени Марић Вељко, са**
- **браниоцем адвокатом Дозет Ђорђевићем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет главног претреса је кривични поступак који се води против окр. Марић Вељка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 5/10 од 12.08.2010.године.

Веће које ће судити у овом предмету је у саставу: судија Растко Поповић – председник већа, с моје десне стране је судија Винка Бераха-Никићевић, с моје леве стране судија Снежана Николић-Гаротић, то су чланови већа.

Да ли има неких примедби на састав већа?

Нема примедби на састав већа.

Да ли сте сагласни да држимо главни претрес данас?

На сагласан предлог странака, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвао бих оптуженог Марића да узмемо личне податке. Марићу, изволите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја Вас молим да мало гласније говорите јер слабије чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја мислим да довољно гласно говорим, али ако треба нема проблема. Марић Вељко, је ли тако, од оца?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да. Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од мајке?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Марије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко мајчино?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марић? Овде пише Вујновић.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Очух ми је био Вујновић, јер ја сам имао презиме од очуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, девојачко мајчино је Марић? Рођени сте?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: 18.06.1951. године у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ивана Непомука Јермешића 48, Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држављанин сте?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Возач, аутомеханичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породично стање?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ожењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико имате деце?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Сина Патрик 7 година, Филип 8 и Карло 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац троје деце?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде имамо у оптужници петоро деце. Добро, то ћемо да видимо. А има из првог брата двоје, значи имате из првог брака двоје деце?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Имам, једна кћер 35 година а једна 34.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи петоро деце? Имате ли неки проблем?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам, мало емоције на сина, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли да наставимо?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите ли негде, јесте ли запослени?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Возио сам пет година шпедицију Франкфурт – Ирак две и по године, онда Италија – Азербејџан – Арменија – Грузија и Сирија, као возач пет година сам пролазио кроз Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико имате месечна примања? Колико сте имали?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Колико имам, зависи јер ја сам возио из Франкфурта за Ирак на бруто, плаћам гориво, плаћам трошкове, колико ми остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, отприлике колико месечно можете да зарадите?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Па шта сада сам возио Италија – Азербејџан након 31 дан за 900 евра, од тога ја и живим месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли служили војни рок?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неко одликовање?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се водите негде у војној евиденцији?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим водим сам се у Дарувару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарувар? Јесте ли осуђивани?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Имате, неосуђиван, извод из казнене евиденције. Хвала вам љепо што сте ми одобрили читање списка и налази се у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ту тачно да стоји да сте неосуђивани, зато Вас и питам зато што сте Ви сами изјавили да сте због употребе ватреног оружја осуђени, казну издржао.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Добро мислим не бих желио себе компромитирати ако је сада достављена, мислим достављен тај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Ва питам да ли сте осуђивани, ништа друго.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Некада јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некада јесте, добро. Је ли се води још неки кривични поступак?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не води се други кривични поступак? Значи, ја ћу Вас упозорити на права и обавезе у Вашем поступку, у овом поступку који имате значи као окривљени, значи Ви сте дужни да пажљиво пратите ток главног претреса, значи имате право на браниоца, имате право да не износите своју одбрану и да не одговарате на постављена питања уколико то не желите, уколико пак будете то желели знајте да све оно што будете рекли се може користити као доказ против вас у овом кривичном поступку. Значи, имате право да поред тога што пажљиво пратите ток главног претреса и постављате питања, износите примедбе, предлоге и доказе, стављате примедбе. Је ли јасно то?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Окривљени упозорен, опоменут у смислу члана 89 и 318
ЗКП-а.**

**Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за
ратне злочине КТРЗ број 5/10 од 12.08.2010. године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што тужилац узме да прочита оптужницу, ја ћу Вас само питати у вези језика, Ви сте се изјашњавали код истражног судије да можете да пратите на српском поступак?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Може, нема проблема, то сам ја изјавио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема никаквих? Е сад што се тиче писма, је ли уреду пошто сад писма су на ћирилици, оптужницу сте добили на ћирилици.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не треба, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема ни за ћирилицу?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето само да Вас питам ако буде неки проблем Ви нам кажите па да то.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим да касније имам по питању тога истражног поступка, али то ћу касније изнети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче. Ако хоћете можете да седнете, ако Вам је лакше.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не треба, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине терети се Вељко Марић,

Што је:

Дана 31.10.1991. године у преподневним часовима у селу Раствовац, општина Грубишно Поље, у Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ), као припадник хрватских оружаних формација – 77. самосталног батаљона Грубишно Поље, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба, који се тада одвијао на том делу Републике Хрватске, између хрватских оружаних формација у које су спадале јединице Министарства унутрашњих послова Хрватске, Збора народне гарде и народне заштите, с једне стране и припадника Територијалне одбране Грубишног Поља, с друге стране, те истовремено у контексту оружаног сукоба на ширем подручју Републике Хрватске, а који није имао карактер међународног сукоба, између хрватских оружаних формација и јединица Југословенске народне армије, противно члану 3 став 1 тачка 1а) Четврте Женевске

конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године («Службни лист ФНРЈ» бр.24/50) и члана 4 став 1 и став 2 тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), («Службени лист СФРЈ», Међународни уговори бр.16/78), према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима у односу на која се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације заснованој на верској или етничкој припадности, вршио убиства,

Тако што је:

Приликом акције «чишћења» села Растовац од стране хрватских оружаних формација, униформисан и наоружан ушао у кућу породице Слијепчевић, где је у присуству Слијепчевић Ане лишио живота њеног супруга Слијепчевић Петра, лице српске националности, испаливши у њега више хитаца из аутоматске пушке,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1 КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем.

КОНСТАТУЈЕМ да је прочитана оптужница Тужилаштва за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени изјављује да је разумео оптужбу.

Добро, долазимо сада у фазу саслушања оптуженог. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Бранилац, ја бих Вас молио да ми дате 2 минута пре него што се окривљени буде изјашњавао о оптужници, наравно да ће се изјаснити о оптужници, да изнесем неке процесне приговоре који могу имати утицаја на даљи ток и самог његовог саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој фази поступка?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта имаће утицаја на?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, може имати утицаја на даљи ток поступка, па и његово данашње саслушање. Наиме, ми имамо информацију, дакле одбрана има информацију да је Република Хрватска затражила изручење окривљеног због тога што је тамо покренут поступак за исти чињенични опис, не знам да ли је иста правна квалификација, да ли ово веће има било какву званичну информацију о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја морам као председник већа кажем Вам први пут чујем за то, нисам значи имао такву информацију. Ево не знам ако имате неки податак о томе да нам доставите, стварно немам, први пут чујем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, немам ни ја никакав званичан број и тако, али немамо, очекивао сам, обавештен сам да је то дошло преко Министарства и да би морало бити данас у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ево заиста није, можда ће доћи у току дана, али заиста ништа нисмо добили. Ништа, немамо тај податак, ми можемо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Остало ћу онда у некој другој фази поступка ако то нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да тражимо званично, није то никакав проблем, али сада ево изненађен сам са овим податком, да сте нам рекли раније.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја сам то сазнао јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте рекли да је дошло? Када су Вам рекли да је? Не знате, у току дана. Добро. Ни тужилац нема тај податак, добро. Је ли имате неки предлог у вези с тим?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да наставимо? Добро.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре свега желим да Вас питам значи што је по закону, да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет, признајете кривичну одговорност и да ли желите да изнесете данас своју одбрану?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Своју одбрану ћу изнести, ја то дјело почнио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Позван претходно да се изјасни да ли признаје извршење кривичног дела и да ли жели да изнесе данас своју одбрану,

изјављује да кривично дело не признаје, а да ће одбрану данас изнети на главном претресу.

Марићу имате право да у неометаном излагању изнесете своју одбрану. Знате о чему се ради, шта Вам је стављено на терет?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Знам, мислим ја само желим ићи како је по оптужници, ја сам си ту мало скицирао, схваћате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Имате право да се користите белешкама, немојте да читате само, али можете да користите белешке. Изволите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Пошто се у оптужници наводи да сам био припадник 77. батаљона, то није истина. Био сам припадник 57. батаљона Збора народне гарде, резервни састав, војна пошта 2217, био сам припадник 57., то сте записали, а не 77. као што се наводи у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Ви, све се снима тако да можете слободно да причате.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: У јесен 1991. године моја јединица није имала никакве сукобе са Територијалном одбраном Грубишно Поље, јер Територијална одбрана Грубишног Поља, она је спала под састав, резервни састав Збора народне гарде 57. батаљона и Народне заштите нормално. Исто нисам никад, пошто се наводи тамо нека Женевска конвенција, никад нисам учествовао у оружаном сукобу да ми је на другој страни била Југословенска народна армија. Нисам никад учествовао исто према цивилима који нису учествовали у непријатељствима, а нити сам вршио убиства истих. Ја нисам учествовао у чишћењу села Раствовац, а не знам што то подразумева термин чишћење, као што је навео јавни тужилац. Исто нисам улазио у кућу Слијепчевића, обитељи Слијепчевић у Раствовцу, а нити знам гдје се кућа налази, а немам никаква сазнања како је покојни Петар Слијепчевић, како је, гдје и када изгубио свој живот.

Хтео бих само да наведем тај поступак, долазак код истражног судије господина Дилпарића, јер се наводи да се браним шутњом, мислим то ми је презентирано, написано. Ја када сам дошао код истражног судије, не знам да ли је био господин не сећам се, не могу тврдити који је био јавни тужилац, ја сам само рекао нисам крив, нисам починио, да би господин Дилпарић цинички рекао «отом-потом» и констатовано. Пошто сте ми одобрили читање списка, најљепше Вам се захваљујем за то, нашао сам да пише да ми је било присуство, да сам разговарао са представницима амбасаде, Велепосланства Републике Хрватске 19-ог, што није истина, не одговара истини. Велепосланство, господин Филип Дамјановић дошао је тек 21. Значи, крше се сва људска права. Ја бих вас молио, ако може, да ми покажете на основу чега сам ја ухапшен на граничном прелазу Градина, докуменат. Осамнаестог сам ухапшен, 19-ог се прави кривична пријава.

Мислим хтео бих још да кажем, познато ми је да је моја јединица 57. самостални батаљон, учествовао у војној акцији ослобађања, померања црте бојишнице из свих разлога пошто Грубишно Поље од тих паравојних формација било је често гранатирано, паравојне српске формације су улазиле у наш териториј и вршиле су злочине као што су направили 20. септембра 1991. године у Ивановом селу гдје су звјерски убили 12 особа, те српске паравојне формације. У време акције «Откос 10», био сам припадник војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, месец, је ли то у овом периоду?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: У овом периоду да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад је значи, ово је 31.10. значи конкретно овај датум?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били у војној полицији?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Војна полиција, јер ми смо обезбеђивали, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, Збора народне гарде?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Војна полиција, то имали смо два одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Два одељења војне полиције при 57. самосталном батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је само, извините што Вас прекидам, 57. самостални батаљон чега?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Збора народне гарде, добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Збора народне гарде, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не активни него резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ја сам Вас прекинуо.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: У то време када је трајала та акција ја сам се налазио на пункту Иваново Село, то је била раскрсница путева Иваново Село – Раствовац – Муније – Тучевић поље и Иваново Село – Маслењача – Бастаји – Дарувар, то је та раскрсница била гдје смо ми имали пункт војна полиција. Ми смо обезбеђивали, нормално спречавали смо пљачке, контролирали смо цивиле који су долазили и пошто су трајала та војна акција, нисмо дозвољавали да би неко преко пункта прешао у то подручје. Ја желим само још истакнути то исто, у сваком случају тко говори супротно од овога што сам ја сада рекао желим да га видим у овој судници да се суочи са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То је то, биће тога још касније нормално, Ви ћете постављати питања или евентуално јавни тужилац и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, редослед је прво да иде јавни тужилац са постављањем питања, па ћемо дати реч одбрани и на крају ћемо ми. Ево даћу реч заменику јавног тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајући своју одбрану, а практично пре него што је почео да износи, окривљени је говорио да постоји извод из казнене евиденције где се каже да он није осуђиван, али да он јесте осуђиван, за шта је он осуђиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да одговорите?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То није предмет ове расправе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да не одговорите, ја сам Вас упозорио значи ако не желите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Није предмет ове расправе, нећу, не желим себе да компромитирам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам га питао да ли је то предмет расправе него да ли хоће да одговори или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да одговорите на питање или не?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, јер не желим да себе компромитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже у својој одбрани данас окривљени да је учествовао у тим акцијама, операцијама, сукобима, са паравојним формацијама противничким, које су то паравојне противничке формације?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја сам учествовао против паравојних српских формација које су вршиле злочине на Иваново Село, Велика Ператовица и шума Лончарица, у та три наврата је убијено око 36 цивила, у периоду до 31. октобра 1991. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је био у тим паравојним формацијама?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Имам нека сазнања, јер против појединих особа што се овдје појављују мени као свједоци, постоје на Жупанијском суду кривичне пријаве постоје за ратни злочин против цивилног становништва, постоје. И што је још најбитније један једини сведок име Вендел Шклебек, који је преживио тај масакр, који су направиле те паравојне формације у којима је учествовао Стојић, а колико је он убио цивила, гдје, када, како и на који начин, то ми није познато, имате Жупанијски суд у Бјеловару гдје постоје кривичне пријаве против ратног злочина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који Стојић?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који Стојић, како му је име?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је име том Стојићу?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Миљенко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миљенко, добро. А да ли знате ко је био у тим паравојним формацијама, да ли је то било домаће становништво, да ли је ту било припадника ЈНА, да ли је ту било неких добровољаца из других делова бивше вам земље или бивше вам земље?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То су претежно колико ја имам сазнања, то су претежно били домаћи Срби, јер прави Србин је у Србији тамо су православци, јер вјероисповјест и националност је разлика као небо и земља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Они су били припадници тих паравојних формација, а тко је још откуд долазио из Србије исто мислим немам сазнања ко је био, имена и презимена то вам не могу рећи, то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците је ли Ви знате где се налази то село Раствовац?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте некада били у том селу?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја сам пролазио увјек кроз Раствовац када сам ишао да тражим печурке и вргање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте тражили, нисам разумео?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Печурке, вргање, кад дође период гљива.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били у том селу Раствовац тада 31. октобра, 31.10.?

Окр. НИКОЛА БЕГОВИЋ: Не, у селу Раствовац нисам улазио, као што сам рекао, налазио сам се на пункту војне полиције на излазу из Ивановог Села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли познајете породицу Слијепчевић?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете било ког члана породице Слијепчевић осим ове која се наводи у оптужници значи Ана и овај човек како се зове?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ниједног члана породице Слијепчевић не познам, а не знам ни гдје им је кућа, гдје се кућа налази?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте рекли.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли познајете лице са именом Трегнер Рудолф?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Он је био припадник 57. самосталног батаљона, он је из Грубишног Поља, Трегнер Рудолф и он је радио у логистици при 57. самосталном батаљону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми да ли познајете лице са именом и презименом Кисела Јосип?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја ћу Вам само рећи једно, то је чешко презиме јер у околици Грубишног Поља има мислим да сада не набрајам, има много породица Кисела, а то име, мислим презиме, име ми ништа не говори, једино кад бих био овдје онда бих га ја знао ил' га знам или га не знам, јер има Кисела у Грубишном Пољу, има у Пољанима, то је исто једно, прије Грубишног Поља и има у Ивановом Селу много породица, а који је тај, то име и презиме ми ништа не говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам зато што рекли сте да сте, изразили сте захвалност суду што Вам је омогућио да се упознате са садржином списка, па то је једно од лица које се тамо спомиње као лице које је се тамо спомиње као лице које је давало исказ.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим, јест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато Вас ја то и питам.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Када ми је дозвољено читање списка, али ја њега лично, особно како хоћете, ја га не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ово лице које се зове Черни Дарко, да ли Вам то име нешто значи, да ли га познајете?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Познам како не, јер када је од 20. септембра када је извршен тај покољ над тим цивилима ми смо их, добро, ми смо их сместили тамо у Дом и Черни је ја знам пошто смо ми на смену држали тамо то село, обезбеђивали од септембра, Черни Дарко он је био према рибњацима као цивили који су имали наоружање, који су нам помагали одржавање мислим линије. Он је, нормално нисам ја био ту стално, долазио сам повремено, он је бјежао, имао сам чак физички сукоб са Черним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви с њим у неким од раније лошим односима, некој завади или тако што, да ли бисте могли тако рећи?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Па од 1991. године нормално то је било и он је радио на бензинској, ИНА-ина бензинска станица у Грубишном Пољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да ли је тај човек учествовао у тој војно редарственој акцији «Откос»?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То би требали да питате заповједништво 57. самосталног батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја питам Вас не питам.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми са тим човеком, са било којим лицем кажете да су то Чеси по презимену Кисела, да ли сте са било ким од тих лица са тим презименом били у неким односима, некој завади или у некој свађи или тако што?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, јер има Черни и у Грубишном Пољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам за Кисела, Кисела?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: А за Кисела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То ми име ништа не говори, мислим не знам, не могу се изјаснити по том питању јер има много породица човјека да видим онда бих знао да ли га знам или не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците нам за време обављања службе на том пункту у Ивановом Селу, како сте обучени?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Имао сам бели опасач са футролом за лисице и футролом за пиштољ, имао сам своје лично наоружање то је аутоматска пушка тако мислим то је «фаловка-аргентинка» произведена, белгијска производња.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како сте обучени?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Како сам био, маскирна униформа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који тип маскирне униформе?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Па има зелено, смеђе, сад као што има све хрватска војска, такве смо униформе имали и имали смо капе на глави, то је била француска плава капа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Француска плава?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте још нешто од наоружања имали са собом, иначе да ли сте дужили још нешто од наоружања?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, ја то нисам дужио то је моје лично наоружање било.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали неки тип пиштоља, револвер?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Јесам, имао сам шкорпиона.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шкорпион?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи само, дакле без описа посебног, та пушка «фал», да ли је то исто што и аутоматска пушка М-70, односно да ли уопште личи на нашу пушку?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, не личи, то је само ћу да опишем, то је црна боја калибра 7,62 x 57 или 52, паше оригинал 308 винчестер муниција у ту пушку и магazin се састоји од 20 метака.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ја само на истом је фону питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао је бранилац, одговорио је окривљени, да је то француска капа, је ли то беретка?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Беретка да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам хтео да питам и ја. Од када сте у хрватским оружаним снагама, значи у тој добровољачкој 57. јединици, када сте ступили?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: У августу 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли били у неким акцијама?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја сам док сам био припадник војне полиције, док сам био одржавали смо пунктове мислим и тако даље, нормално било је и пакрачко, било је ослобађање исто Пакраца и то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико акција сте значи учествовали оружаних?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Док сам био припадник војне полиције, јер војна полиција није уопште учествовала у акцијама. Док сам отишао из војне полиције, нормално то је већ дошло, то је већ било крајем децембра, крајем децембра, онда су дошли слобододари, како су они њих звали у белим униформама, бели џипови из Европске уније и онда смо одржавали пунктове Кусоње, Пакрац и тако гдје је год требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ко је тога дана у тој оружаној акцији, да кажемо како пише по оптужници, чишћењу села Раствовац, ко је учествовао од хрватских оружаних снага, Ви сте били на том пункту то сте рекли, а ко је био, које су оружане снаге учествовале?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: На овој страни су учествовале 57. самостални батаљон, а на другу страну гдје је Велика Барна, Тополовица и према Вировитици, ја ту нисам био не знам ко је био. Ту је својевремено било Вараждинаца, било је Чаковчана, било је људи из Заграда, била је специјална полиција, била је темељна полиција, мислим то је ја могу само да говорим о овоме где сам се ја налазио, а гдје је шта било затражите службено документацију од 57. самосталног батаљона или од Министарства одбране да вам достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам на том подручју када је почео први оружани сукоб?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Па први, то Вам ја не могу одговорити, само што ми је познато 20. септембра ја мислим да је било када су направили тај покољ, онда смо долазили у Иваново Село, дошли смо нормално да би обезбједили цивиле да не би још се вршило више мислим масакра ко што су они радили, Канеров брег, у једном селу је запаљено, а тих 12 цивила може бити и 13, тачан број не знам, они су сахрањени у центру Ивановог села, јер пошто је гробље било на њиховој територији, иза црте разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, сада није ми јасно пошто не знамо тај крај, Иваново Село је било са хрватске стране, а прво село са српске стране које је било?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Растовац било.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Растовац, и од Ивановог Села то је друга страна, то је била Треглава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам ово Грубишно Поље у односу на та два села где се налази?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Грубишно Поље је удаљено од Ивановог Села једно 10-11 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је близу Пакраца све?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не Пакраца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Далеко је то? Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Прије Дарувара 21 километра, до Бјеловара 42, док је од центра Грубишног Поља било је на 2 километра исто био је пункт Велика Ператовица, Мала Дапчевица, Лончарица мислим и то све, то је све било су држале те српске паравојне формације. Само још бих желио само нешто да кажем што сам заборавио, пошто господин јавни тужилац наводи у оптужници да сам учествовао у војној акцији гдје је спаљено 30 села и поплљачкано и да је то направљено, што ја имам са тиме, ја вам могу набројити 16 села је било окупирано, а никако 30. Исто што пише на «веб страници» за ратне злочине, саопштење за јавност, исто, ту се то наводи мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Јер Јавно тужилаштво служи се неистинама да би се мени чим више облатило, оцрнило другим речима. Зашто се то пише ако то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, нешто се помиње, спомиње се да користите два презимена, читали сте списе па спомиње се презиме Ваше Марић и Вујновић као девојачко презиме мајке.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Овако, ја ћу Вам рећи јер мој отац и мајка, нормално, они су се разишли и ја сам носио од очуха презиме до 1975. године, онда сам га променио презиме у мамино дјевојачко, а отац ми се исто презивао Марић а нисмо били у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи до 1975. сте користили Вујновић.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Да, а од 1975. Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви разговарали са Јосипом Киселим у вези капе?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Нисам разговарао господине судија, не знам који је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је тај човек?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Не знам, породица Кисела има и у Грубишном, има и у Пољанима, има у Ивановом Селу, вероватно у тим то је карактеристично мислим не карактеристично, то је често презиме, чешко презиме јер тамо су Чеси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас неко питао после тога, да ли Вас је неко питао за неку капу да ли је то Ваша капа и тако?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас ништа није питао?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Никад мене нико ништа питао није док ме нису ухапсили ту у граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта је Јосип Кисели изјављивао код истражног судије?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Знам, не одговара истини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговара истини? Питао Вас је тужилац за Черни Дарка.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Да, с њим сам имао сукоб у једном селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знате шта је изјавио? Предочавам Вам сад исказ.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта кажете?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим само да кажем једно, ја ћу рећи само једно, ја сам хрватски држављанин, Хрватска дозвољава да мени правду дјеле у Србији, а који је мотив ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго питање, ја Вас питам у вези са исказом Черни Дарка, је ли то Ваш одговор?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Не, није то мој одговор, мислим по питању Черни Дарка не одговара истини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговара истини.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Комплетан исказ што сам ја читао, а тко је њега наговорио, ко је њему сугерирао да он то свједочи да каже своје, мислим желио бих да знам јер Кисела се спомиње и раније што сам видио, а Кисела се одједанпут појављује 02. августа 2010. године, Черни мислим, не Кисела него Черни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, кад су Вас питали бранилац је питао шта сте имали од униформе и тако, да ли сте имали подкапу?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је подкапа?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи спомиње се капа која иде преко главе са прорезима за очи и уста?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Знам, не, нисам јер ми није била потребна за чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали подкапу?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Нисам имао потребе. Још само бих хтјео, сад сам се нешто ту сјетио, исто када сам био, а који дан и које време то вам не могу речи на пункту у Ивановом Селу дошао је трактор «Фергусон» са приколицом и на приколици је био лијес, биле су две цивилне особе, не сећам се ко је био и који дан је био и које време дана, то не могу рећи, само имао сам задатак питао сам да ли је мртвац унутра, каже није,

прегледо сам лијес. Ја сам рекао где идете, каже «возимо човеку да имају смртни случај» тако су ми рекли, а који је то дан био, то је било кад сам био на пункту у Ивановом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи на Слијепчевиће, је ли то не знате на кога, него претпостављате?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: То ја не знам, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не знам зашто нам говорите сад о томе шта сте хтели да ми кажете.

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Баш то говорим јер сам чито тамо у исказу Слијепчевић Ане што је она дала да су они мене, тај човек срео и само ми није јасно на који начин ако су се хрватске оружане снаге повукле да она изјављује да ја нисам давао да се сахрани. Значи они опет имају свој териториј и шта сам ја ту, светски жандар може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо овде сад податак, само још једно питање, мада питани сте ево чисто да Вас питам директно, да ли сте ишли у разред или у школу са ћерком Слијепчевић Ане и Петра?

ОПТ.ВЕЉКО МАРИЋ: Ја ћу Вам рећи, то сам исто видио тамо, прочитао, мени је шездесета година, а њезина кћер има 51 годину, значи ја сам завршио основну школу у Грубишном Пољу док је она кренула у први разред, то не одговара истини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не желим да вршим неко унакрсно испитивање наравно, него само везано за ово што је сада рекао окривљени, тужилаштво у оптужници то каже, њему наводи од 30 тих села, то је ако је прочитао видео да је то исказ једног сведока који је саслушаван током истраге, тако да је о томе, око тога, значи од тих броју села и тим терминима, то је из истраге, из исказа сведока.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да, али из.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам да га питам да ли је икада био у Легији странаца?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: И да сам био то није предмет ове расправе. Нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био? Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Нисам био, само дословце ако дозвољавате да ја наставим. Био сам запослен 1971., 1972. и до јуна 1973. године у Обенкирхену код британске војске као возач сам био запослен, а господину Филипу Дамјановићу, ја сам дао те податке, ако је мени уплаћивано мировинско и здравствено у Савезној Републици Немачкој, ако ми је то уплаћивано, како ја могу бити припадник Легији странаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До када је био војно ангажован током рата тих деведесетих година?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Тко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или не желите да одговорите?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не знам, једноставно мислим то ме не чини, колико сам ја био мислим, верујем да има код адвоката до кад сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко му је био надређен у ово време, у јесен 1991. године?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: На кога мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама, ко је Вама био надређен у то време?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Војне полиције господин Дебић из Грубишног Поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му је име?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Дебић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Девић?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Дебић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје лице са именом Ромић Ренато?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Он је био заповједник 127. у Вировитици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вировитици? Стојан Густин и Стојан Миленко?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Стојан Густин?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Он има локал у Лозану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у то време војно ангажован, да ли знате?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То ја не знам, то би морали тражити информацију од неког другог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стојан Миленко, Густин Миленко?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не познам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ђуро Дечак?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ђуро Дечак он је председник Удруге хрватских бранитеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био на том терену у то време?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам познато? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац окривљеног.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да набројите уопште старешине који су били претпостављени Вама у том?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Мени за војну полицију је био господин Дебић, а заповједник 57. самосталног батаљона је био Златко Мађарух, а могу да наведем само имена војне полиције јер се стварно не сећам, има људи јер то је један период од 19 година. У које време да потврде, Краљ, име му не знам али то ће моја супруга сазнати и они ће бити позвани као сведоци. Имам Краља, онда имам Пају, Пајо је име а презиме не знам, што сам навео и код одвјетника дао сам податке, продаје ауто, дружи се

са Весинцом. Онда има ко још, Мартиновић, има више њих браће, он вози аутобус, име му не знам. Има ко је руководио том акцијом Ивица Поспешил том акцијом, мислим померања црте бојишнице на Растовац, Ивица Поспешил, он је био главни надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате ко је Зденко Павић?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Знам Зденка Павића он је био капетан бојног брода, капетан бојног брода и приступио редове хрватске војске. Он је био касније заповједник 77. батаљона.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је сад 77., а шта је 57?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: 57. је био један период, онда је преформисано у 77., а који датум тачно не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само месец можда ако знате?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То Вам не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То исто не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте ни то знали?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не бих ни то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли после овог догађаја?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: После, био је прво 57. самостални батаљон, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Касније су променили у 77., а који је мјесец, то вам ја не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај догађај да ли можете то да кажете?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: У односу на овај догађај 57.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 57., значи то је било после се дешавало?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Јер Територијална одбрана Грубишног Поља они су ушли у састав 57. самосталног батаљона, а не како Стојић наводи да је он био припадник територијалне одбране. Он је био припадник паравојних српских формација, а никако припадник Територијалне одбране, јер Територијална одбрана је припала под 57. самостални батаљон, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања, ја ћу дати реч колегиници члану већа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам, везано за контекст у коме су се одвијале борбе у Грубишном Пољу.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Опростите, слабије чујем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не чујете? Везано за контекст ових борби у Грубишном Пољу на територији општине, кад је дошло до самоорганизовања Срба и до организовања хрватских снага, да

ли можете да ми кажете у периоду од августа до октобра да ли су се одвијале неке борбе или можда заробљавања и размена становништва?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја ћу Вам рећи, чујте било је спорадичне пуцњаве тамо према Великој Ператовици, јер је и полиција имала своје акције, полиција, не знам где, када и како.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је ли било размене заробљених?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: За цивиле, за размену то Вам не могу рећи. Акције су се одвијале у периоду од августа до краја октобра али где, када и како то вам ја не бих знао рећи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А реците ми када је била акција ослобађања Велике Ператовице од самоорганизованих српских снага, да ли Вам је познато шта се догодило са локалним српским цивилним становништвом?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Имате на интернету «Откос 10». Имате, то је мислим, то су хрватска радио телевизија дала одговор на српском, мислим тамо има у Ператовици су побијени цивили.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, то сам хтела да Вас питам, да ли Вам је познато да када је ослобођена Ператовица, је ли тако, да ли?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја нисам био тамо, то не могу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Нисте били у тој акцији? Да ли Вам је познато да је затечено нешто заробљених Хрвата који су убијени?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте? А колико је далеко?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Браћа Лоренци из Тополовице, јер и они су били од ХДЗ-а 1991. године, мислим од ХДЗ-а и у Ператовици то је тај господин Вендел Шклебек који је једини преживео тај масакар, он да се позове, сад моментално не знам где живи, тамо из околице, он је био заробљен, а њега је особно Жељко Слијепчевић привео у подрум јер код цркве Света Петка доље на леву страну, налазила се основна школа и у подруму, пошто је подрум, не знам како то зовете у Србији, зидан циглом, опеком, како год хоћете, постоје болте јер имам та сазнања од полиције који су вршили испитивање тога Вендела Шклебека, он је једини преживео тај масакар јер у том моменту док су они њих ликвидирали он је стајао са стране негде у углу код тог болте, цигле, он је тако остао жив.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте ли Ви имали контакт са Шклебеком?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, никада.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Пошто сте били у полицији зато Вас питам?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А колико је ово село где су Слијепчевићи далеко од Ператовице?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Јер има један пут спаса, то иде од Ператовице – Дапчевица, Лончаревица и избија на крају Растовца, прије Мунија, то им је био пут спаса јер пошто они су већ кренули 30-ог у евакуацију цивилног становништва.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: То сам Вас и питала да ли се евакуисало српско цивилно становништво у Бањалуку, Србију, то сам Вас и питала?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ишли су, а ко је њима наредио да иду то вам не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање колико је удаљено?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: На даљину, значи, Растовац и Велика Ператовица?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Велика Ператовица – Растовац, не идемо асфалтом, схваћате.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, да тај пут спаса.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То је око 20 км.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А асфалтом?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Исто, има више, има до Велике Ператовице има 15, овамо, има око 27, 28 км када би се ишло асфалтом преко Ивановог Села за Растовац.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А кад је било то ослобађање Велике Ператовице од самоорганизовања српских снага, је ли то подразумевало и простор тог Растовице или не?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не, мислим од Велике Ператовице која ја сазнања имам, која ја имам сазнања, цивилно становништво се повлачило.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте и било је ослобађање Велике Ператовице.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Да и од села Растовца, од тога пункта где су имале те у школи паравојне формације, мислим где су они имали свој пункт, тамо можете једно 500 метара, тај пут је завршавао, онда је ишло за Турчевић Поље, преко Турчевић Поља, Басајски Брђани, Бастаји и онда су могли да избију горе на Каменицу, на Пожегу, Вучје.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Знате шта хоћу да Вас питам. Да ли је кад се сакупљало цивилно становништво и бежало у Бањалуку и Србију, па се скупљало из Велике Ператовице, ту кажете Лончарице и тих других села, је ли Растовац улази у ту неку групу села одакле су бежали људи, по онако територијално, локацијски?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја вам не могу рећи, знам последије рата који је састав био, то су претежно Чеси и српски живаљ, то вам ја не могу рећи који је био однос.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, мислила сам локацијски да ли то изгледа онако као једна заједно територија, разумете па да се сви заједно крећу?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Нормално где је била црта разграничења. Растовац је припадао територији која је била окупирана.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем. Ако нема више питања ја бих Вас питао да ли имате још нешто да кажете што нисте рекли, а желите или да додате нешто у Вашу одбрану?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не бих имао ништа, хвала љепо, то би било све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање. Сад је споменуо неко лице са презименом Слијепчевић у тој Великој Ператовици. Како је име том човеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Читао сам у спису да му се син зове Жељко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тај човек који је извршио убиство тамо у тој Великој Ператовици?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не. Колико ја имам сазнања да је највише руке окрвавио Стојић Миљенко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви сте сада говорили о неком Слијепчевићу и рекли сте и име тога лица, ја нисам запамтио да ли Жељко, да ли Живко зато сам Вас и вратио на то име?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Вендел Шклебек, њега је особно Слијепчевић привео у тај подрум у Велику Ператовицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то тај Слијепчевић или неко од тих Слијепчевића из те породице из Растовца, да ли то знате?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Е, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сазнање о привођењу тог Шклебека, да ли је из времена 1991. или касније?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: То сам ја касније сазнао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: 1991. године то нисам могао сазнати, нормално кад је то завршило, те акције кад су завршили, кад смо покупили мртве онда се ипак дошло до сазнања јер је и полиција причала и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања. Захваљујем, можете да седнете, вратите се на место.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес ОДЛОЖИ.

Значи, за данас је било предвиђено саслушање окривљеног. Да ли имате, нешто сте спремили колега, од писмених доказа хоћете ли да приложите сад?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, нисам ја припремио тренутно писмене доказе, ја ћу да ако сматрате да је потребно сад, ја бих предложио сведоке које сматрам да би требало позвати, а нису саслушани у истрази али бих имао, ајте већ кад сам устао да искористим два минута. Овако, увидом у спис утврдио сам да је замолница ишла према Републици Хрватској, односно да истражни органи Републике Хрватске изврше одређене истражне радње (саслушање сведока, ексхумацију и обдукцију леша). Једина радња која је по тој замолници извршена у формалноправном смислу јесте обдукција и ексхумација леша где је наведено да се то ради по замолби Републике Србије. Све остало су докази који су прибављени у неком другом поступку против НН и не могу бити коришћени у овом кривичноправном поступку, односно само могу бити коришћени као информација, морају бити изведени директно у овом кривичном поступку. Зато је оптужница у овом моменту потпуно неутемељена јер није заснована на доказима који могу бити коришћени у кривичном поступку. То је један приговор.

Други приговор је ово што што је већ мој брањеник рекао не постоји у спису, ја не знам да ли постоји негде другде, у спису не постоји доказ који је правни основ да мој брањеник буде лишен слободе 18.04.2010. године. Ако не постоји потерница, ако не постоји кривични поступак, не постоји преткривични поступак, дакле не постоји потрага, а човек лишен слободе и то по повратку у Србију, претходно 10 година пролази месечно једанпут. Кривична пријава поднета 19-ог, 19-ог приведен истражном судији, односно саслушан, односно испитан 20-ог. Захтев за спровођење истраге 19.04., све то након што је лишен слободе без правног основа. Наравно да у овом моменту немамо ни ми, у крајњој линији нема ни веће било какву процесну могућност да мења ситуацију у којој смо тренутно затечени, а налазим за потребно да ово изнесем као формалноправни проблем што ће једног дана у случају да се овај поступак буде одвијао онако како ми не желимо, свакако завршити на

неким међународним инстанцама, па ће неко да расправља и о овоме о чему ја сад причам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Значи, тужилац је ставио предлог за доказни поступак из оптужнице. Да ли остајете при тим предлозима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте хтели да ставите неке доказне предлоге, изволите да искористимо прилику данас да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овако, дакле, овог тренутка ја знам за податке за тројицу сведока, то су старешине тог 57-ог батаљона, околности које сматрам да се тим доказима могу утврђивати, то је које су јединице учествовале на том подручју у тој акцији «Откос 10», да ли те старешине имају сазнање где је и шта је радио у том времену окривљени Вељко Марић. С обзиром да су то старешине тог батаљона, претпостављам да могу имати и писмене доказе, односно некакве да ли дневник батаљона или како се то већ зове, ратни дневник свакако морају да имају и претпостављам да у томе могу пронаћи податке за које сматрам да треба да буду саслушани.

Дакле, ради се о сведоку Мађерух Златку, пребива у Великим Зденцима, ул. 30. свибња '90, кућни број 40, па каже Мали Зденци, па онда број поште 43293 Велики Зденци, затим, Зденко Павић из Грубишног Поља, Андрије Хебранга број 22, те Иван Поспешил, звани «Суљо», Грубишно Поље, ул. 30 свибња '90, кућни број 1.

Ја ћу, дакле, сад ћемо се свакако потрудити да пронађемо и та лица за која нам је окривљени дао, дакле, одбрана ће се потрудити да нађе податке комплетне за ова лица која је помињао да су са њим били у саставу тог одељења војне полиције који је држао пункт у Ивановом Селу, па ћемо накнадно да, ако пре следећег главног претреса дођем до тих података, ја ћу писмено то доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине, осим доказних предлога из оптужнице, других доказних предлога нема.

Бранилац окривљеног предлаже да се у доказном поступку саслушају старешине батаљона у коме је у то време био окривљени, а на околности које су јединице учествовале тога дана на том подручју у акцији «Откос 10» и где је био и шта је радио окривљени за време те акције и тога дана. С обзиром да се ради о старешинама, они највероватније имају и неке писане доказе, као на пример ратни дневник и слично, па би у том смислу могли да исте доставе суду или да га презентирају

непосредно. Наведени сведоци су: Мађерух Златко, Зденко Павић и Иван Поспешил, са адресама како је то констатовано аудио записом, а на напред наведене околности.

Такође, одбрана ће се побринути да дође до адреса и ових сведока које је данас предложио окривљени, које је споменуо на главном претресу приликом изношења своје одбране.

Хоћете ли сад да се изјасните или?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, ако дозволите још једну допуну само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је брањеник мој помињао и ове сведоке чије је исказе читао у току вршења увида у спис, а ради се о сведоцима Вуковић Жарку и Стојић Миленко за које је рекао да има информације да се против њих, пред Жупанијским судом у Бјеловару води некакав кривични поступак за ратне злочине, ја бих молио да се путем међународне правне помоћи затражи податак од Жупанијског суда у Бјеловару, односно хрватских власти да ли је то истинит податак или није, а ја лично имам неку информацију да се против Стојић Миленка због ратног злочина и овде, пред овим судом води кривични поступак ако је информација тачна и молио бих да и ту имамо званичну информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Такође, бранилац предлаже, имајући у виду да су сведоци у овом предмету Стојић Миленко и Вуковић Жарко, а да је окривљени у својој одбрани навео да се против истих воде кривични поступци у Хрватској због ратних злочина, да се од надлежних институција у Хрватској тражи тај податак с тим што бранилац изјављује да се према његовим сазнањима против сведока Стојић Миленка пред овим судом, тј. Одељењем за ратне злочине води кривични поступак због ратног злочина да се провери и тај податак.

Тужиоче, да ли можете сад да се изјасните?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па било је ту врло много предлога са стране одбране, нисам стигао све да попишем и евидентирам, нисам схватио из оног уводног излагања да ли бранилац предлаже и шта предлаже везано за те исказе који су прибављени путем међународно правне помоћи, нисам разумео шта он предлаже, да ли предлаже да се они издвоје из списка или шта је предлог? Нисте то рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то предложили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам ја. Не знам да ли је то изнео као процесни предлог или не, ако је изнео, ја бих се изјаснио и на то, ако није ја бих то прескочио. Није још? Добро. У односу на ова лица која је предложио остављам суду на оцену и процену да ли је потребно њихово саслушање. Сматрам да није неопходно а Ви ћете одлучити о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине оставља предлог одбране суду на оцену, с обзиром да не жели сад да се изјашњава, а сматра да саслушање наведених сведока није неопходно.

Наредни главни претрес се одређује за:

- 09.11.2010. године, у 09:30 часова -
судница број 4.

- **На претрес позвати оштећене и сведоке из оптужнице.**
- **О предлозима одбране суд ће одлучити накнадно.**

Довршено у 10:40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА